

ДІЛО

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
каждого 15-го и последнаго дня каждого мѣсяца.
Редакція Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи вносятся лишь на попередне застеженіе
печатаніемъ, въ рубр. "Надсланіе" по 20 кр. а. в.
Редакція и неопечатаній вѣльшій отъ порта.
Предлату и нисерату принимаютъ: У Львовѣ Адміністрація "Дѣла". У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wall-
strasse 10; M. Dukes, Kleingasse 13; G. L. Danhe &
Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Co., Kleingasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, K. L. Danhe & Co. Въ Париже Agence Havas. Въ Рес-
публиції "Киевской Старинѣ" въ Кіевѣ, поштовѣ
указѣ и Газетѣ Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
жавская ул. д. Ралли 9.

Запросини до предплаты.

Съ днемъ 1 (13) липня розпочинається ару-
тій піврікта, виглядно, третій кварталь сего-
річного видавництва "Дѣла". Пригадуємо се
нашими Ви. Читателямъ и просимо ихъ по-
спішити съ предплатою и виробнианемъ
зелегостей, бо невідома часопись руска
може стояти и дѣлти въ загальну користь
рускога народу і въ церкви толькі при щи-
рій матеріальній запомозѣ Ви. Читателівъ.

Наше "Дѣло" отъ часу свого власнання
до нинѣшнього дня стоїть крѣпко и неустро-
щено на сторожії правъ руского народа, а за-
хистую і братодю въ нашихъ трудахъ есть для
насъ та симпатія и довѣріе, якими "Дѣ-
ло" звільшило скрѣзь на Галицкій Русі. Ми
під重温ъ въ красну будучності галицко-ру-
скога народа і таї вѣра каже намъ въ ны-
нішній сумній пору съ цѣлымъ жаромъ ду-
шевнимъ вести дальше тяжку свою працю для
матеріального добра всѣхъ Русиновъ. Матеріаль-
на помочь П. Т. Читателівъ улекшить намъ
нашу важку задачу.

Редакція и Администрація "Дѣла".

Гадки по выборахъ.

VII.

На основѣ справоздань зъ остатніхъ вы-
боровъ можемо нинѣ смѣю сказати, що та-
кихъ противозаконностей і падъужити, якій дѣ-
лили силь разомъ, доси ще не бувало. Правда,
въ деякихъ повѣтахъ (якъ въ Рогатинѣ і Зо-
ловѣ) проявилось они въ самъ день выбо-
ровъ такъ яскраво, що вже яскравѣше не
може, але-же і въ дуже многихъ другихъ
посащахъ дѣялись черезъ весь часъ акції вы-
борцівъ, почавши бѣгъ правыборцівъ, а скон-
чили на самому актѣ выбору, такій рѣчи,
котрій виозоричнимъ чинять конституційне
право вольного выбору пословъ и стоять въ
цѣлковитої суперечности зъ закономъ зъ 2
квітня 1873 р. Лишишимъ було бы тутъ на-
ходити факти шатисківъ, противозаконностей і
падъужити въ кождомъ поодинокомъ окрузѣ,
— читателі наші мають ихъ до суту въ рубрицѣ
"Справоздана зъ выборовъ".

Коли галицька Русь що до способу пе-

реведенія выборовъ порівнати съ прочими кра-
ями коронными, то показуєся, що на Галиц-
кій Русі було найбільше загаданихъ вище
благодатей. Друге доперва мѣсце займає Даль-
матія, де кандидати Хорватівъ, займаючихъ
таке саме становище якъ у насъ Поляки, пі-
вбили сполученихъ противъ спольного про-
тивника Сербівъ и Італійцівъ. Въ прочихъ
краяхъ короннихъ майже не було іншихъ
такихъ противозаконнихъ дѣлань, за-для якихъ
можна-бы оспорювати законність выборовъ.
Вѣднський нѣмецькій газета, подаючи звѣстки
о выборахъ на Галицкій Русі, не способний
попяти, якъ можуть переводитись выборы по-
словъ въ такій спосібъ, якъ перевелись и. пр.
въ Золочевѣ, Рогатинѣ, Калуші, Долинѣ і пр.
"Deutsche Ztg." каке просто, що щось по-
дѣбного може дѣятись толькі "in Halb-Asien",
якъ Е. Французъ називавъ нашу Галичину, і
разомъ съ "Neue fr. Presse" у вступніхъ
статьяхъ пакладають обовязокъ на пословъ
нѣмецкої народності, щобъ они съ цѣлою
енергією виступили при верифікації выборовъ
за покривденіемъ Русинами. Розуміється, не
чинять они того зъ якоись особливої
симпатії для Русиновъ, а толькі зъ
антагонизму до правительства гр. Таф-
фого и до Поляківъ, але мотиви ихъ для насъ
Русиновъ рѣчъ байдужна, — для насъ головне
дѣло въ тѣмъ, аби свѣтъ о сколько можна
основно довѣдався, для чого рускій кандидаты
при сихъ выборахъ упали. Рѣчъ въ пытанії
хвили дуже цѣкава, які становище займетъ
т. зв. "митрополичій" посли при верифікації
выборовъ: чи будуть промовляти противъ за-
конності выборовъ и. пр. въ Золочевѣ, Рога-
тинѣ, Калуші і т. д., чи будуть мовчати і
поднесуть руку за гр. Т. Стадницкимъ, гр. Р.
Нотоцкимъ і крѣль. Сѣнгалевичемъ, котрій,
якъ се викажуть дуже основно протесты рус-
кихъ выборцівъ, зостали послами лиши при
помочи вонючихъ незаконностей. Якъ посту-
пить собѣ "митрополичій" посли — се доси
загадка, тоже бодай рѣшучий голосъ въ тѣмъ
дѣлѣ органівъ нѣмецкої делегації подає намъ
надѣю, що головна причина нашого упадку
при остатніхъ выборахъ буде для ширшого
свѣту основно пояснена і кождый познає, яку
вагу має голошена польською прасою дедукція

зъ результату выборовъ о всякихъ "гармо-
ніяхъ" руского "хлопка" до т. зв. "суспольної
ерархії" жидовско-польської...

Протести противъ выбору деякіхъ по
словъ у насъ вносяться, — хочь о сколько
сягають наші информації, вноситься ся іхъ
за мало. Ale протести самі не зарадять конкретно нашему лиху. Большість палати по-
словъ має право и може въ хвилівомъ інтересѣ
призначати важними всѣ, і пайезаконійши
выборы и не то що інчого конкретного не зы-
скаємо на тепер, але и на будуще така са-
ма исторія буде у насъ безкарно повторя-
тися. Тутъ, по нашому глубокому пересвѣд-
ченю, есть одинъ дуже важный спосібъ запо-
бѣти лиху — а то заскаржувати кождѹ
незаконність, кождѹ надъужити, хто-небудь
іхъ допустивъ-бы, передъ суды. Нехай
суды рѣшають! Нинѣшній президентъ мини-
стрівъ гр. Таффе высказалъ разъ въ тѣмъ
дѣлѣ передъ о. Ст. Качалою. Коли о. Качала
представивъ єму, які волючий надъужити дѣ-
яється у насъ при выборахъ, а протести нѣ-
чого не помогаютъ і правительство тому не
зарадить, онъ отповѣвъ: "А чи ви подобній
факти заскаржували? Bo якъ нѣ, то що
я пораджу? Скажу намѣстникові: такій а та-
кій рѣчи дѣються въ Галичинѣ, а онъ отпо-
вѣсть: нѣчого подобного нема въ актахъ..."
Для кождого правительства нема того въ
свѣтѣ, чого нема въ актахъ.

Що у насъ выборцѣ обмежаються на са-
мыхъ нагихъ протестахъ, що не хватаюти
радикальнійшого средства, — тому въ вели-
кій мѣрѣ винна наша дотеперѣшня нужденна
організація политична. Хто має дати раду
покривденому на конституційномъ правѣ вы-
борцеви, хто має допомогти ему добиватися
справедливості? — хто? — може сухотниця въ
"Русской Радѣ"? Нове товариство політичне томъ, а потомки "историчнихъ верствъ" бу-
руске, котрого заснованія всѣ Русини, якъ кана дуть мусѣли колись о нѣмъ сказати, що дні
дошу, вижидають, мусить на будуще съ цѣлою
енергією и съ повнимъ посвяченіемъ прини-
тись за се дѣло, бо інакше Русь Галицька
вѣчно остане "Halb-Asien", а въ великій
мѣрѣ зъ нашої власної вини...

Предплата на "Дѣло" для Австрії: для Россіи:
за цѣлій рокъ . . . 12 зл. на цѣлій рокъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 зл. на півъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зл. на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. "Бібліотеки": съ дод. "Бібліотеки":
на цѣлій рокъ . . . 16 зл. на цѣлій рокъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 зл. на півъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зл. на четверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 5 зл. на цѣлій рокъ . . . 5 рубл.
на півъ року . . . 2-50 на півъ року . . . 2-50 р.
Для Заграниці, окрѣдно Россії:
на цѣлій рокъ . . . 15 зл.
на півъ року . . . 7-50 зл.
на четверть року . . . 3-75 зл.
съ дод. "Бібліотеки": на самъ додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 19 зл. на цѣлій рокъ . . . 6 зл.
Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Політика фантазії.

(Конецъ.)

Поглядъ графа Войтѣха Дѣдушицкого
на сторонництво такъ званыхъ "святоюрцівъ"
представляє собою мало интересу, бо не єТЬ
вѣрний. Графъ вѣзнавъ се сторонництво ма-
бути яко академікъ львівського університету,
читаючи "Gazetу Narodowу", але и пригля-
нувшись ему близше не мавъ мабуть нѣкіми
нагоды. Сторонництво се мало генезу чисто
руському, народну, опидалось на програмѣ окре-
мѣнності національної 15-міліонного народа
малоруского, працювало по змозѣ для ровно
єго письменності и не посвѣдало за житя сво-
їхъ проводирѣвъ, покойныхъ владыкъ Яхи-
мовича, Литвиновича і Куземскаго, сихъ ет-
ничныхъ, релігійныхъ і політичнихъ тен-
денцій, якими отзначався горстка сучасныхъ
намъ політичнихъ авантурниківъ, котріхъ
графъ уважає хибо епігонами "упавшихъ
святоюрцівъ". Хто слѣдивъ дѣлань пок. ми-
трополита Яхимовича, хто читавъ куренду
митрополита Спиридона о языцѣ рускому і
хто знає причину повороту еп. Куземскаго въ
Холму до Галичини, той о тенденціяхъ сто-
ронництва "святоюрцівъ" мусить інакше су-
дити. Проводирѣвъ були і померли Руси-
нами, або если вже хотимо назвати їхъ по
імені — "Рутенціями", людьми, що изъ зле
понятії лояльності австрійської не хотіли
бачити больше руского народа якъ лише по
кордону, а літературу єго плекати виключно
на галицькому ідомѣ съ примѣшкою церков-
щины. Хлопськимъ, а тымъ самимъ і демо-
кратичнимъ сторонництвомъ "святоюрцівъ" були
зъ конечності, такъ якъ і графъ, если
допустивъ-бы, схоче коли вступати рускій народъ
въ Галичинѣ, стане по неволі демокра-
"Русской Радѣ"? Нове товариство політичне томъ, а потомки "историчнихъ верствъ" бу-
руске, котрого заснованія всѣ Русини, якъ кана дуть мусѣли колись сказати, що дні
стремѣвъ до пановання хлопської громады
подъ проводомъ олигархівъ латинь-
ского обряду. Се консеквенція і тому по-
виненъ графъ "упавшихъ святоюрцівъ" оправ-
дати, если єни яко священики стремѣли — по
єго мнѣнню — до "демократичного теократиз-
му". Шо "святоюрцівъ" стояли въ своїмъ ча-
сівъ въ антагонизмѣ до шляхти польської — се

широкимъ ланамъ, толькі булькала рѣчка та ще-
бетали шашки безотмѣнно.

Англійське войско стало трома кучами. Ка-
питанъ Годжъ оказалъ ораційку до свого войска. Ораційка була дуже похожа на ту, що казавъ
Наполеонъ у Єгиптѣ, толькі замѣсть пірамідъ на вояківъ дивилися соломяній покрівій хлібовъ
та кошарь. Войско загаркало, сурмачъ загравъ
тай пішли: по серединії панъ Годжъ, на лѣво-
ручъ надъ рѣчкою бунчужний Слоу, на право-
ручъ підъ гасемъ бунчужний Суфлі.

На селѣ було таихъ, немовъ повидали всѣ;
толькі якъ наблизилися вояки до огорожи, зъ-
йтти загувъ дужій крикъ, полетіли каміньї,
отріли і, наче батогомъ швягнуло, генчнули об-
дві рушниці. Два вояки упали. Підкріпленій
своimi смиливими ватажками вояки загукали
її і побѣгли лавою на село. Пішла бойка.
Рушниці голоно лунали по стену, димъ бѣлыми
сувійками, клубочками охоплювалися і розходився
її деревами; стебла роскошної пашї хили-
лися, ломалися підъ важкими чоботами вояківъ,
роса бlyщала на тихихъ стеблахъ і здавалося, що
они плачуть, не за собою, а за людьми, що они,
мовь напоєній якою проклятою отругою, нѣвечать
чужу працю; переляканій незвичайнимъ гукомъ
собаки вили по усemu селу.

Селяне і старій дѣдь, жінки і дѣти, усе
збралася підъ огорожою. У кого була яка-небудь
зброя, бився, у кого не було, сидѣвъ, чекаючи
певної смерті. Деякі кричали, ревіли, щобъ під-
крепити одинъ другого; інші мовчали, мовъ за-
нѣмбіли і нерухомо дивилися на батьківъ, на бра-
тівъ, на дѣтей. Одна бабуся задихнувшись горко

рыдала і голосила — жалоць взяла єї за одина-
комъ синомъ, такимъ високимъ, гарнимъ, хист-
кимъ, що натягавъ лука своїми дужими руками, і
де підъ тонкою шкuroю переливалися товсті, міцні
жилы. Сей синъ примусивъ єї забути про-
рока і довѣчне царство і клятихъ вороговъ. Она
голосно рудала і нѣхто не зушиявъ єї, коженъ
думавъ про свою смерть.

Вояки, гукаючи і стріляючи, кинулись роз-
бивати огорожу. Найомільшій вдававъ бун-
чужний Слоу. Онь толькі-толькі передъ похо-
домъ купивъ єї патентъ на урядъ за єольний
гроші батьківъ, дядьківъ, тѣтківъ — усе людей
незаможнихъ, і тепер въ головѣ єго отошли всі
великі вояки відь Ахилла до Велингтона; ему зда-
валося, що тепер підъ симъ бѣднимъ селомъ
онъ добуде "всесвѣтну славу". Скинувши шапку,
розчухавши волоси, бивъ єї лѣвою рукою
відъ батьківъ, верещавъ, що перелякавъ-бы і своїхъ воя-
ківъ і Арабівъ, якъ-бы і тѣ не верещали. Швид-
ко вояки розбили огорожу і влѣзли въ село.

Одинъ за другимъ падали люди, поливаючи кро-
влю суху землю, кроplячи стѣни хатокъ. Вояки
розлютувались і не давали згоди нѣхому; таї
селяне самі єї не хотіли. Вѣра въ пророка, фа-
нatismъ, злоба на бугувѣрівъ Інглізівъ заби-
вали имъ памороки; имъ не було шкода нѣ житя,
нѣ родніхъ панімъ та тихихъ хвиль говірливої
рѣчки. Збившися до кучки, довго билися они дуб-
цями, шаблями, каміньїмъ. Найб

предродно, ее логична консеквенція становища
въ до народу и становища „историчныхъ
перстей“ до Руи Галицкой, котра въ тѣмъ
частѣ ще менше розумѣла свою задачу на Руси
мѣсть нынѣ, а и нынѣ потребуютъ ще мен-
торства графа и накликавши, щобы „старались
доказати съдити позитивній стороны рус-
кого движения“. Що зъ „святою рѣвѣ“ выро-
дилась съ часомъ громадка „обладнителѣвъ“,
сему винувата въ частіи крайне беспощадна
политика гр. Голуховскаго супротивъ Руси и бѣ
въ загалѣ съ доносами до правительства, въ
части-же виновате безвыходне положеніе кон-
ституційныхъ представителївъ Галицкой Руси
въ соймѣ краевомъ, вытворене статутомъ кра-
евымъ, якъ и тенденція полонизаційной боль-
шости соймовомъ. Тѣ то факторы загнали раз-
баткѣвъ „святою рѣвѣ“ въ таборъ исповѣдни-
ковъ теоріи: „адінь народъ“ и если графъ най-
шовъ ихъ нынѣ „въ рамкахъ Россіи“, то най-
яко Полякъ ударится въ грудь и закличе:
Польска большости соймона, redde mihi Ruthen-
pos шес! Ты кинула „святою рѣвѣ“ въ ра-
мена Москвы. Они, щобы уйти твои полони-
заціи, утекли туды, куды паз ог҃з віе siega.
Другихъ заслугъ за довгихъ 25 лѣтъ консти-
туційной еры, ты, польска большости, не ма-
ешь...»

Графъ не боится однажды "упавшихъ святою речъ", якъ самъ каже, а страшнѣйшимъ ему другое сторонництво руске, сторонництво "украинське". Оно то развивався въ очахъ графа даже скоро и могучо, яко Фаланга радикально-демократична, чисто руска, працююча для народу и для его чимъ-разъ по-важнѣйшомъ літературы, и що найголовнѣйше -- "оно высказув оклики, котрѣ колись вмозжутъ порушити весь народъ"! Якй суть тѣ оклики, графъ не каже, але боится сего сторонництва вади стремления его, котре кульминує будьто въ томъ: збудувати будучность, поваливші минувшость съ его порядками, и подготовити панование безмежної громадской демократіи." Графъ боится отгакъ анархіи и деспотизму, звычайныхъ' наследствъ охлократіи и остаточно приписує сторонництву "украинскому" ненависть до Польщі.

И въ дефиниції сторонництва „украинського“ ошибнувся графъ дуже, хотїй належалось-бы надѣяти, що се сторонництво яко найстарше и найсильнѣйше на Галицкой Руси, бо народне, графъ мѣгъ бувъ познати давно вже лѣпше и основнѣйше. Видко, графу ходило въ меншой мѣрѣ о вѣрне познанье и представленье его, а въ большой части о то, щобы подбно якъ „святоюрцями“ такъ и т. зв. „украинцами“ наполохати компетентнї и некомпетентнї сферы. Тому то графъ кладе сторонництво „украинське“ на ровни съ марою выдуманого охлократизму, который мавъ-бы завести нашъ край до анархіи, деспотизму и Богъ вінє якихъ ще сумныхъ результатовъ, спиняючихъ пожелане графомъ панованье „історичнихъ верствъ“. Графъ видимо забуває, що мы поки-що живемо въ Австріи, де такі

клалъ найдкѣвъ и консервъ, фляшокъ съ виномъ и пивомъ. Капитанъ Годжъ сидѣвъ по серединѣ; его червоне, налите виномъ лицо, только что выпитое, отразилось отъ бѣлого ковнѣра, очи приглядывались до прозорчаотыхъ фляшокъ, що здавались золотыми отъ сѣчокъ.

Бунчужный Слоу, той самый, что такъ воюя-
вавъ шпарко, наче дуже втомленый оперся на
спинку стольчика, далеко простягнувъ довгій, су-
хій ноги и отдыхаю отъ своихъ великихъ, геро-
ичныхъ учинковъ.

— Ухъ, якъ я притомився! — оказалъ онъ, влучающи вилками въ якусь рыбку, — я ледви на ногахъ стоявъ, якъ увойшовъ попереду своихъ вояковъ у село, руки такъ намахались, що ледви розвѣвъ...

— Е, вы, Слоу, сегодня воювали больше
всехъ, вы здаётеся своею рукою декого вбили? —
спитает Слоу.

— Гмъ, не дармо-жь въ гимнастику вдава-
вся! — немовъбы невважливо але дуже
квалько сказавъ Слоу, — одного таки такъ руб-
ичъ, шо оттявъ голову съ рукою.

— Одначе васть самыхъ ледви не вбивъ старый якійсь дѣдъ, та выратували вояки его,— сказавъ капитанъ, показуючи на Суфлі; ему не сподобалася самохвальба Слоу и онъ хотѣвъ уколоти его.

— Гмъ, якъ бо вы кажете: ледво не вбивъ,
— хиба-жъ такъ легко мене вбитя? Я вже зо-
вель нізмахнувся бувъ на голову дѣда и роз-
бивъ-бы еи якъ старый горшокъ, якъ бы не

метаморфозы устрою державного просто немыслимъ, а жеруючись патріотомъ австрійскимъ на словахъ, переносится на дѣлъ фантазію до будущої Польщѣ в бѣдку надъ тымъ, що „украинське“ еторонництво, розвиваючи духову и матеріальную силы масъ руского народа, выробить ихъ неприступними для гегемонії „историчныхъ верствъ“. Inde ігає графа до сего еторонництва и дивного то отрѣкаєнія днь въ горы всякого порозумѣнні съ „украинцями“. Мимо всеси златій отнайшовъ однакожъ графъ въ роботѣ сего еторонництва богато похвальнъихъ сторбнъ, именно на полі просвѣты, політичного освѣчення масъ народа руского и розвою літературы рускої. Графъ добавачає на вѣть, що небавомъ „украинському“ еторонництву треба буде въ деяньї уступити: рускому языкови дати ширше поле до наукового и літературного розвѣту и визначити отповѣдне становиско въ школѣ и урядѣ. Мотивомъ до того не есть однакожъ въ очахъ графа зелѣна конечнѣсть законовъ австрійскихъ о рѣвноуправненю національному, а якась любовь до Руси въ серцяхъ „историчныхъ верствъ“, основана на традиціяхъ предкѣвъ, але мабуть такъ дуже укрыта, що жаденъ Русинъ ви доси добавити не бувъ въ силѣ.

На весь та фантастичний, до наивности
оригинальний, некврний и нав'єть злобно тенден-
ційний погляди графа на справу руску и сто-
ронництва его въ загалѣ, мы можемо для по-
ясненя дѣла сказати елѣдуюче. Сторонництво
„украинське“ есть въ сущности самъ народъ
галицко-рускій, свѣдомый своихъ правъ чоло-
вѣчикъ, суспольныхъ, національныхъ и рели-
гійныхъ. Программою сторонництва сего есть:
будити народъ на всѣхъ поляхъ, а розбуджен-
ный зробити учасникомъ свободъ конститу-
ційної Австрії въ повнѣмъ значеню сего сло-
ва. Другихъ аспирацій, фантазій и политикъ
закрою „историчныхъ верствъ“ съ идеями Я-
гайлонцівъ чи Пястовъ у сего сторонництва
нема и не буде. Графъ перечислявся прото ду-
же, если колись съ т. вв. „українцями“ хоче-
ти рука въ руку до якогось-тамъ „спольного
дѣла“ чи „спольної роботы.“ На народъ поль-
скій поглядъ у сего сторонництва простий.
Полякамъ, поселенымъ нав'єть на Руси Галиц-
кій національного розвою не хочемо спиняти,
але Русинъ мусить ровно жь дойти до своихъ
найшишихъ національныхъ правъ. До того
потребує бнъ силы. Симпатіи графські, оперті
на якій то традиції (?) предківъ, се дуже не-
певний факторъ при здобуваню свободъ народ-
нихъ для Руси и недостойне чести народної
средство. Сала прїде народови рускому съ
просвѣтою и поправою економічного его по-
ложеня. Сї дѣв' задачъ має сповнити сторонни-
цтво „украинське“ въ Галичинѣ. Край яко
край на томъ лишь выскати може, а робота
ся зовсѣмъ схожа съ интересами державы ав-
стрійскої, котрої конституція опирається на за-
ступництвѣ интересовъ поодинокихъ сусполь-
нихъ верствъ и бодай доси не стремитъ до
аристократичної републики, до котрої серце
графа такъ живо бъєся. До осягненя сей фан-

влѣзъ бувъ отой его гарнинсонъ...
— Погана рѣчъ сей походъ! — озвався
пасторъ, — не можна, якъ треба и выспатись,
и отдыхнути. Сего дня дали менъ таку воду, що
большъ подабала на каву, анѣжъ на воду...
— Гмъ, рано вы почали жалуватись, серъ!
Може прійдется й безъ воды сидѣти: добре, якъ

може прідется и безъ воды сидѣти , добре, якъ
що есть що у ротъ вкинути ! — оказавъ Суфлі.
— Я й такъ уже, йдучи у походъ, привчався
яко мога менче ъсти и пити.

— Погано! Войсковому треба до всего звыкнути: якій-небудь сухароць та воды ковтнути, часомъ у калюжи, отъ и уся йда и напитокъ на день, — толкувавъ кореспондентъ, вypускаючи по слобцю зъ повного рота.

— За тез жъ масмо ту отрадну думку, що мы
тутъ не для себе, а для усего люду земного, що
мы тутъ проводирѣ культуры просвѣты, несемо
въ сї степы, до сихъ звѣрюкъ свѣтло науки...
И нась не забудуть! Може колиоь отсї самї,
що теперь такъ нась ненавидятъ, будуть згаду-
вати нась, нашї имена будуть наймилѣйшими
для нихъ именами! — разводивъ пасторъ.

Всѣ згодилися на се и выпили за свою будущу славу. Корреспондентъ добавъ такожъ колька словъ (онъ ихъ потомъ надруковавъ у якойсь часописи по двадцати за рядокъ). —

тастичной цвілі наї служать графу здорою послы митрополичій, але і въ томъ взгядѣ роачаруєся графъ мабуть небавомъ, бо и та послы чей не пойдутъ противъ загальнихъ стремлень народу руского и не полѣзутъ въ сѣть „вдеѣ Ягайлонцѣвъ“, котра въ памяті Русиновъ записалась лишь нищеньемъ автономіи рускихъ земель. Що впрочемъ погляди графа на межинародній нашій отношенія суть крайне мѣлкій и що зъ нихъ вѣколи не буде хлѣба, доказомъ сего есть фактъ, що графъ съеноими теоріями стоитъ особнякомъ на європейській шляхтою польскою и що она его витійскій елюкубраціи просто багателизує. Гр. Войтѣхъ Дѣдушицкій есть стратегомъ безъ воиновъ, а мы познавши его торжѣ въ соймѣ, де спѣвавъ о теорії унификації Руси, а теперь съ тенденцію: придобати „историчнимъ вер-

ствамъ" панование надъ "тишемъ", не будемо
могли на будуще его рѣчей брати на се^{ріо}.

Справозданя зъ выборовъ.

Выборы въ Борщевѣ. Зѣ подъ Борщева пишутъ намъ: Кореспондентъ „Gazetы Narodow-ой“ зѣ дня 7 лат. червня о. р. (Нръ 128) выписавъ великий олавословія въ честь выбору п. Хамца. Описуе тамъ, якъ выборцѣ за отъѣздающими бѣгли, якъ ему брамы ставляли (?) и т. п. и твердить, что выборы зѣ меншихъ посѣлостей доконуются въ различный спосѣбъ, въ акціи цѣлой можна-бы богато негативныхъ сторонъ подыбати, а округи, де выборъ наступає безъ вплывовъ виѣшныхъ а только зѣ власного переконаня выборцѣвъ, можна-бы на пальцахъ почислити. До тыхъ послѣднихъ округовъ зачислите кореспондентъ округъ Борщевъ-Залѣщики-Городенка.

Читаячи тіи слова въ „Gaz. Nag.-ой“ погадавъ бы неодинъ, что у насъ то вже не такъ дѣялось, якъ въ іншихъ округахъ, що нашъ округъ належить до тихъ щасливыхъ округовъ, котрѣ бѣ на пальцахъ, цѣоля словъ кореспондента, почислити можна. Такъ однакожъ не есть. Нашъ выборчій округъ належить до регулы п. кореспондентомъ „Gaz. Nag.-ой“ поставленой, а що такъ есть, наведемо факта, котрї въ разѣ потребы доказами попремо.

Головна акція — то правыборы. Залежало на тóмъ, щобы выбрать такихъ людей, котрй-бы були повольными при отданю голосу на Хамца. Правыборы переведено въ той способъ, що въ одномъ мѣсци не дано знати о правыборахъ, хиба ажь въ день самыхъ правыборовъ, коли люде були занятіи роботами въ поли, а въ другомъ мѣсци п. комисарь казавъ выбрати вóйта. Такій правыборы выдали по мѣсточкахъ выборцѣвъ выбираемыхъ жидами, въ значной части „барашовниковъ“ отъ худобы и барашовниковъ асентерунковыхъ“, а села дали вóйтovъ и „Мик. Хрунѣвъ“. (Якъ у насъ вóйты опишемо.) Маючи такихъ выборцѣвъ и цѣлый легіонъ писарѣвъ повѣтовыхъ, провентовыхъ, громадокихъ и токовыхъ, лёгко наступае и то „зближенье выборцѣвъ до посла и взаимна вымѣна мыслей“, прославлена кореспондентомъ. Тутъ треба тóлько ковбасъ, гижокъ, горѣвки, гроша и такихъ другихъ рѣчей. Услужна панъ продае па-

„Наша вѣйна — се ера культурна. Мы прійшли
теперь отдачити Арабамъ за тѣ дрѣботинки на-
уки, що колись дали они намъ, и мы за тѣ дрѣ-
ботинки даемо имъ цѣлій буханцъ, що задоволь-
нить ихъ жадобу науки“.

И зновъ усъ згодилися и выпили. Только Годжъ нѣчого не сказавъ а пивъ мовчки. Онъ не мавъ у головѣ нѣякихъ думокъ про культурну мною; онъ пойшовъ у походъ, бо бувъ войсковыи, а бувъ войсковыи для того, щобъ пити вино та курити дешевенъкій сигары, — выходило, що и метою всѣхъ отоихъ вѣнъ, бойвъ — було вино та онгары, бѣльшъ нѣчого. Де воювати, съ кимъ воювати — усе однаково було ему; его навѣть не просивъ нѣхто привезти зъ походу яку-небудь печѣнку гипопотама або кишки кро кодили... Рѣжучи Арабовъ, забираючи добро ихъ, онъ не ненавидѣвъ ихъ, але й не жалувавъ, — треба було бити, щобъ мати то вино та тѣ сигары...

Тымчасомъ увѣйшовъ канраль и оказалъ, что зланили якогось Араба, такъ чи не схочутъ раз-
пытати его. Се було икъ-разъ у пору. Уся гро-
мада однотайно постановила покликати Араба.
Кореопонденгъ заразъ вытягъ зъ кишенѣ книжку,
завбѣльшки зъ добру латиньоку словницю, щобъ
завести туды, що буде казати Арабъ та й почавъ
песни.

„У вечеръ 27 лютого, якъ мы, потомлени
бойкою и страшеною спекою, отыхали середъ
побитыхъ, скровавленыхъ вороговъ та подкреп-
ляли себе ляжими консервами до насть привели“

у синей въ подвойной цѣнѣ, а пачтъ Гогенъ
кій одну, 60 мисокъ гижокъ стоять у шкафъ
а другихъ 60 въ радѣ повѣтовой. Закупуясь
бахонковъ хлѣба, за горѣвку платится вѣдомо
оклеенъ 270 зр., въ другомъ 70 зр., о дѣлѣ то
пахъ не можемо ще нѣчого сказать, бо тутъ
не добито. Отъ и выборы готовы, а що здѣшніе
бѣгаютъ и кричатъ, то не дивица.

и писарямъ, бо тів становлять переважну
будьто самихъ выборцъвъ, будьто агитатор
Панъ Jan de Bocheński, который при жалованн
выборахъ съ и. Хамцемъ ъздивъ въ повѣтѣ, и
кравъ познѣйше громадску касу въ Г., и п. быв
тарь рады повѣтовои, що мавъ его контрабанд
Янъ de Bocheński бѣ поповнено въ Глубочку
два разы дефравдацію, а вѣйтъ помимо титу
доси урядуе, хотяй що найменше можна бѣ
пездобність закинути, — але же голосъ ето
ный. Въ Мушкатовцахъ дефравдація, въ Шупар
цѣ, Шишковцахъ, Худыѣвцахъ дефравдація,
Цыганахъ дефравдація, а вѣйтъ боронится титу
що биъ просивъ п. старосту о то, абы ему
писаря, що дефравдацію поповнивъ, не даєть
пяниця. Того ще мало, бо громадсїй писаръ
Шупарки, порозумѣвшися съ вѣтамъ Шупар
Шишковецъ, Худыѣвецъ и Юріямполя, здефравда
вавъ при помочи урядника податкового ураду
1.000 зр. въ урядѣ податковомъ въ Борщевѣ
сарь и урядникъ податковый утекли. Жал
дали имъ утечи, а то певно були бы выкраден
цѣкавї рѣчи... Въ Ворбовцѣ панъ вѣтака, и
мѣючи чатати, выбираютъ податки, а коли
лаока, а контрабуентъ до того сердечно
то дешо опустятъ.

Передъ выборами була у насъ пресса
выборцѣвъ страшена; каждого майже выбра-
клиcano до отароства, де ему проказувано
сувати на п. Хамца. Розмова п. старости съ
тами зневолює овященниківъ (Ц. Т.) удали-
суду и судови поручити охорону ихъ поваги.
веденій тутъ факты суть правдивы; въ дні
разъ можемо ихъ доказати, а надто ще богаты
шихъ подати, о котрыхъ на разъ пооморози-

Такъ у насъ переводилися выборы. Не во прото, что дѣхто побѣгъ за и. Хамецъ кричавъ, але прочй оваціи суть черезъ кореспондента до непознання пересаджены. Не можено ти, что кореспондентъ розумѣвъ польскы: „żeli wybory odbywaja się bez zewnetrznych wprowadów“. Тутъ хиба бракуе ще „wpływów“ въ Англіи, отъ чого хорони насъ Господа. П. Ізеви можемо служити ще и тымъ, въ якіхъ сбѣкъ кромѣ горѣвки, гижокъ и ковбасъ, старається совѣсть выборцѣвъ успокоити. Розказувано борцямъ, что и. Хамецъ, то таки настоящій Ізъ польска только звеся „Chamiec“, а була Хамомъ, зває добре потребы выборцѣвъ. Ізъ можна було аргументувати только пиянъ да памяти пяницамъ. Або и то, что и. Хамецъ кревный найвысшихъ личностей и що би небавомъ здстата министромъ торговатъ... Кореспондентъ „Gaz. Nar.-oi“ забувъ ще описати коли музика заграла австрійскій пінь народи то одинъ зъ пановъ-агитаторовъ сказавъ: „Да

ако членъ 2 зр. Вл. Б. Попшивицкій 25 зр. Вл. Костомаровъ 3 зр. Вл. И. Хрущевскій ако членъ и на слугу 2 зр. Складка въ Дарахо въ 2 зр. Вл. о. Павлинъ забравъ изъ Манулинъ цехъ 2 зр. Вл. С. Волошинъ ако членъ 50 кр. Вл. М. Кончикичъ ако членъ 1 зр. Вл. И. Целевичъ ако членъ 1 зр. Всичъ о. П. Балинскій (на баблютку буромъ) 1 зр. П. Т. Товариство имені Шевченка подарило для баблютки Буромъ 7 рапорта "Правды" и 3 тома "Русской истории въ житиеніяхъ" Н. Костомарова. Всичъ П. Т. жертвовали сердце спаси Богъ! — Огъ Выдали русскимъ Буромъ. Въ Тернополи дни 7 червня 1885. Дра. В. Лучинскій.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Презенту на Серики доѣдній получивъ о. Корнилій Воєвідка отъ колатори Вл. п. Изабель тъ Суходольскихъ Кржеюновичевъ.

На конкурсъ ухвалено за дни 25 червня о. р. до ч. 4:350 розписана капелія въ Вѣстовѣ, дек. калуского, надайлъ цвасарского; речиць до 20 бернія 1885.

Ваєдальство яко сотрудникъ въ Олешовѣ о. Емілій Соняшникъ.

Завѣдательство ехъ сїгнепдо парохія въ Кулаківцяхъ по смерти мѣщанового пароха о. Ю. Войнаровскаго, надайлъ судійному пароху въ Балінцѣ о. Іосифу Шиманському.

Позволене до испыту коркусового получивъ о. Титъ Войнаровскій, сотрудникъ архикатедральній.

Власть совершила два разы се. Литургію въ недѣль и великий святы получивъ о. Антоній Нижанковскій, парохъ Янова, дек. городецкого а именно въ материї церкви въ Яновѣ и въ дочерній въ Дюлахбѣ.

Ординаріатскими комисарями школами поставленій оо.: Іоанъ Слюзарь для школъного округа сколатскаго а о. Ілля Глинський увѣльневий; для школъного округа теребовельскаго по-

ставлений о. Михаїлъ Павликъ а о. Іоанъ Балтаровичъ увѣльневий.

Отпустку получили со.: Кобыльський Михаїлъ, пар. въ Мишковѣ, на 2 недѣлі; Бажанъскій Переziрій, пар. въ Сорокахъ, на 4 недѣлі; Яворовскій Теофіль, кап. въ Насташці, на 6 недѣлі.

Вѣсти зъ Епархіи Перемышльской.

Каноничну інституцію на капелію Яблоницької польської получивъ о. Петро Дуркотъ, таиній завѣдатель.

Намісництво годатся на каноничну інституцію о. Юліана Балинського на камелію въ Сирині, дек. старо-самбірскаго.

Увѣльневе бѣзъ испыту конкурсового получили со. 1) Петро Кипчикевичъ зъ Новосільськъ и Тернопіль Лятошинській зъ Горинці.

Ваєдальство въ завѣдательство парохія Улючъ, дек. бірчанського, о. Іоанъ Константиновичъ.

Отпустку на два тижні въ справахъ родиннихъ получивъ о. Гумецкій Арсеній зъ Боднаркі.

Подяка.

Неуволнима смерть по довгѣ и тяжкѣ болїни перетяла на дни 11 червня 1885 наткнутия Каролину зъ Ланківъ Яловової, нашої найдорожньої подруги, любою и любленою матери и тещи. Въ тѣмъ невыножано великомъ горю единицю нашої брадою була пріязнь и потѣха нашихъ пріятельствъ и друговъ, сусідъ и знакомихъ, що пообщали бл. п. Каролину въ часъ слабості а по тѣмъ згромадились часлино, що ю дорогимъ останкамъ отдали послѣду приполугу. Тоже опечалена родина не маючи іншого способу отважитись за оказане її співчуття, засылає прилюдно на тѣмъ мѣсце широ-сердечну подику въ спаси Богъ: Вбх. пани Вандъ Ковнацькій, властитець Світазова; Вбх. пани Теклі и Іосифові

Жукевичъ мѣщанськимъ колаторамъ; Вбх. п. Д. Тхуржевскому, ц. к. старостѣ скокальскому; Вир. оо. кръшанамъ Н. Роздѣльському, пароху Сокалі и Звержевскому парохамъ обр. лат. въ Тартакова; преи. оо. Е. и Л. Іремкевичамъ, деяну Л. Коншичеви, Е. Левицкому, Ковальскому, Фолисови, Миколаевичи, Крыницкому, Леонтовичи, Дуткевичи и Сиротинському, яко не менше оо. Зубрицкому и Миколаевичи за ихъ въ серца цімъвчадній слово; Ви. пп. Максимовичеви, Шуманському и Неваковскому зъ Переопы, п. Хоминови мѣщанському учительеви, и всѣмъ прочимъ панамъ и панамъ, що зволили взати участь въ похоронібмъ обрядѣ що разъ засылаємо щаросердечне спаси Богъ!

Стеяништъ 15 червня 1885.

Іосифъ Ялос, мужъ; Миронъ, Ванда, Камія, Ольга, Евгенія, дѣти; Юліана Туркевичъ, Михаїлъ Ковшевичъ, Андрей Тарнєцькій, Николай Колтунюкъ, Денисъ Свистунъ, зять; Ольга Ялос, синова.

Въ друкарні товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дѣстати по зниженій цѣнѣ:

Рочники часописи "Правда":

Рочникъ V зъ р. 1872	2 зр.
VI зъ р. 1873	2 зр.
IX зъ р. 1876	2 зр.
X зъ р. 1877	2 зр.
XI зъ р. 1878 частъ літ. 2 томы	1 зр.
XII зъ р. 1879	2 зр.
XIII зъ р. 1880 частъ I	50 кр.
at r. 1884 частъ II	1 зр.

Кромъ того можна набути:

"Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache" von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр.

1. "Исторія руска Костомарова", переклада Барвінського томъ I за 60 кр., томъ II за 1 ар. 50 кр.
2. "Святогорль українського парода", Неваковскому за 50 кр.

Матерії на одѣжь

лишь зъ трезаломъ вовни овечко для мужчины
редного росту

310 метръ	за зр. 4-96 кр.
на	8— за добримъ вовни
одинъ одѣжь	10— за тонкимъ вовни
	12-40— за дуже тонкимъ вовни

Підклади до подорожні за штуку за 4, 5 кр.
до зр. 12— Дуже красна одѣжь, споді, штаны, панци, коміси, камгаріт, шовотъ, трано, сутні, панци, панци та білляри, парусінъ, доснінъ поручні

Zаложений Joh. Stikarofsky,

Складъ фабричний въ Берні.

Взды франко. Карты воршеві для підклада та
нефранковані. За послугу на зниженію 10 кр.

Я маю завѣдений складъ сукна більшіхъ якъ
їхъ високійторогіхъ городівъ позбесіть, що въ
довжині бѣг. 1 до 5 метрівъ, лиши я змушено
їхъ останки отпускаю по багато бѣгь коштівъ
підклади не можна жадніхъ візьцівъ посилати, бо
прієзди при бѣльсості замовлюють зъ тихъ
котою часомъ часівъ півного бы изъ лишніхъ, для
того есть то чистий обманъ, коли фірма ста
нисуорює о візьцяхъ зъ останками въ тихъ
случаїхъ будуть та зоры отлаги зъ постівами
їхъ останками а цѣли такого поступанія будуть
зумії.

Останки, котрі не годятся можуть отлагати
ся або вітамлюються грошами.

Кореспонденції принимаються на мовахъ: мі
шкіцькій, угорській, чеській, польській, італійській та
іспанській.

1811 (19-20)

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

ГОЛОВНИЙ СКАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ

Порцеляни, Скла и товароў мѣшаныхъ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 6.

Заложений въ роцѣ 1845.

Ц. к. генеральна дирекція
австрійськихъ жалізницъ державныхъ.

Выписанъ въ пам'яту важний бѣзъ 1 червня 1885 р.

Оходятъ зъ Львова:

Поездъ мѣшаный о 6 год. рано зъ Стрыя, Стрыя, Ставрополь о 11 год. 25 мин. передъ полуднемъ до Ставрополя, Ставрополь.

Поездъ особ. о 7 год. 10 мин. вечеромъ до Стрыя, Ставрополь, Гусятына, Ставрополь.

Приходять до Львова:

Поездъ особов. о 8 год. 5 мин. рано зъ Стрыя, Ставрополь, Ставрополь.

Поездъ особ. о 4 год. 15 мин. по полудни зъ Стрыя, Ставрополь.

Поездъ мѣшаный о 2 год. 10 мин. въ ночі зъ Гусятына, Ставрополь.

Оходятъ зъ Ставрополя.

Поездъ особов. о 9 год. 40 мин. рано зъ Нового Санча, Ставрополь.

Поездъ особов. о 9 год. 2 мин. передъ полуд. зъ Звардона, Ставрополь.

Поездъ мѣшаный о 10 год. передъ полуд. до Гусятына.

Поездъ особов. о 6 год. 28 мин. до Стрыя, Львова, Звардона и о 11 год. 13 мин. вечеромъ до Стрыя, Львова и Нового Санча.

Приходять до Ставрополя.

Поездъ мѣшаный о 4 год. 48 мин. рано зъ Нового Санча, Стравія, Стравія.

Поездъ особов. о 9 год. 2 мин. передъ полуд. зъ Звардона, Стравія.

Поездъ мѣшаный о 5 год. 37 мин. по полуд. зъ Гусятына.

Поездъ особов. о 5 год. 51 мин. по полуд. зъ Звардона, Стравія.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 47-2

Порошокъ дамскій парискій по 50 кр., Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. въ власнога выробу по 40 кр.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ си испытакъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѧти. Радъ шкільнихъ, Всичъ священиківъ, катехізівъ, учителівъ и родичевъ, що книжки вакладу та товариства, призваний Кр. Радою Шкільни. на премії для учениківъ, красно оправленій, можна набути въ капеллії товариства при ул. Скарбовській ч. 2 по слѣдуючої цѣнѣ:

Перекотиполе	18 кр.
Ластівка	20 "
Добре роби, добро буде	17 "
Розказы про силу природы	20 "
Оповѣданія о житії св. Бориса и Глѣба	20 "
Повѣстки для дѣтей	25 "
Сестра	15 "
Байки	22 "
У прошастъ дорога ховзака	28 "
Зоря	22 "
Історія Руси Ч. II	23 "
Історія Руси Ч. III	28 "
Звѣрата шкідній и пожиточній	42 "
Паша, душа въ господарствѣ	35 "
О користномъ ужитію неужитківъ	22 "
Де що про здоровье	20 "
Житіе св. Кирила и Методія	22 "
Лень	